

Svenska Folk-Visor
från forntiden,
vid
PIANOFORTE.

Harmoniskt bearbetade
af
Frans Albin.

3^{de} häftet.

Pr. 32 sk. 6^{ce}

Stentryck af J.P. Meijer i Stockholm.

Riddar Olle .

(Variant.)

*Con moto.**Östergötland.*N^o 38.

Rid-dar Ol-le ri-den sig allt sö-der un-der
Där lä-ste han Stolts Vä-na-till och för-de hen-ne

Ö, där lä-ste han Stolts Vä-na-till och tänkte hon var mö, där
hem, med rö-dan gull-kro-na på blek-nan-de kind, med

fä-*ste* han Stotts Vä-na-till och länkte hon var mö. Ridder Ol-te!
 rö-*dan* gull-kro-na på blek-*blomma*nd kind. Ridder Ol-te!

2.

5.

De spelemän, de spelaute på gullharpan röd:

"Gud nåde dig, Fru Väna lilla, du är inte mö!" :||

4.

6.

Hör du, Fru Väna lilla, hvad jag dig säga må:

Hvad är det som de spelemänner spela må? :||

Och eder vill jag hålla för en okloker man,

Som tror hvad som spelas ut af en drucken man :||

Och Väna lilla tager af det röda gullband,

Så kastar hon det uti spelemannens hand :||

7.

Så kastar hon det uti spelemannens hand,

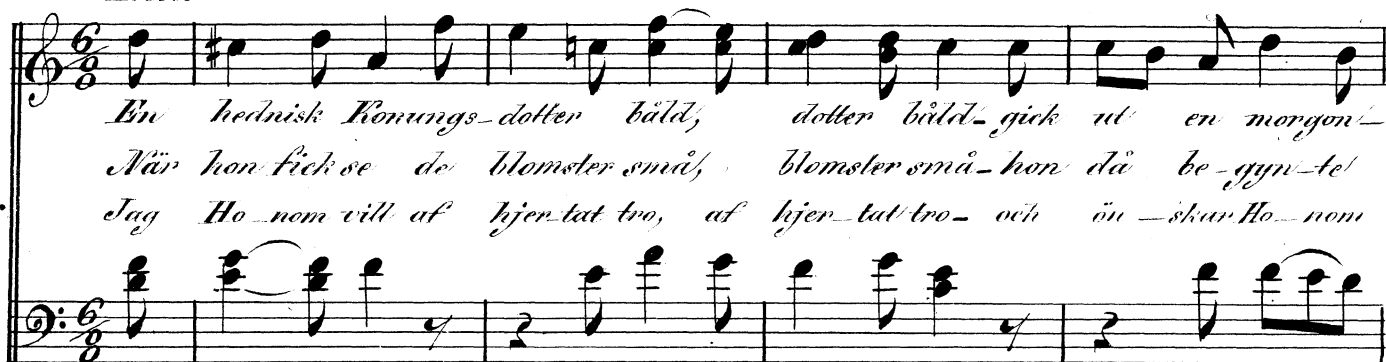
En annan klang uti harpan det kom! :||

Alt.

Den Hedniska Konungsdottern.

Lento.

N^o 39.



En hednisk Konungs-dotter bält, dotter bält-gick ut en morgon-
När hon fick se de blomster små, blomster små-hon då be-gynn-te
Jag Ho-nom vill af hjer-tat tro, af hjer-tat tro- och önskar Ho-nom



stun-de-, att ploc-ka rosor marge-fäld, mar-gefäld-u-ti den grö-na lun-den.
tän-ka: "En mästare stor det va-ra må, va-ra må-som så-dant godt kan skän-ka.
kän-na; Jag vill för-lita min Fä-ders bo, Fä-ders bo- och mig till Ho-nom vän-du."

Florens och Margareta.

45.

N^o 40.

Andantino.

Upland.

Herr Herr — man lä — ste Fru Mar — gre — ta, och Flo — rens hen — ne
 "Det är ic — ke med min vil — ja gjordt, att vi ska — ta skil — jas

mi — ste; så hjert — lig sönjä — de un — ga två, som fåg — len på lil — je — gri — ste. I
 åtz — min slägt och frän — den gifvit mig bort, och skilt mig från all min fröjd. I

halven det väl hört, att Florens bär sor — gen för hen — ne — — —
 halven ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

Riddaren Bryning.

*Allegretto.**Upland*N^o 41.

Det var en gång en Rid-da-re, en Rid-da-re Son Han
 Han re-ste ge-nom män-ga land i ä-re-na tem, Hans

gjör — de sin Pa — der så öd — mjuk en bön, om on — lot och för —
 rid — der li — ga ryk — te väl spordes u — ti dem. Så mången Jungfru

lot, — att ri — da un — der ö — och lä — sta sig en mö.
 skön ho — nom ät — skä in — nen — lig — ; den Rid — darn äk — ta sig.

Sven Svanevit.

47.

Allegretto un poco vivo.

Upland.

N^o 42.

Sven Sva — ne hvit ri — der sig den vä — gen fram, så
 Spörs — mål dem haf — ver jag at — drig läst; i
 Sven Sva — ne hvit ho — nom med sin tum — me slog, så

möt — te där ho nom en väl — ta — re — man: "Och hör du väl — tar — man, hvad jag mänd'
 gör slog jag I — se — lands Kon — ung i — hjel. "Och kan du slå — git I — se — lands
 let — ven och tun — gor ur ho — nom för, Herr Svanevit slog ho — nom i

sä — ga dig: och kan du de spörs — mål, som jag spörjer. dig?"
 Kon — ung full — väl, så var det min Pa — der du slå — git i — hjel.
 stye — ken så små, som tin — de löt på mar — ken om hösten läl — la — må.

Herr Heimer och Margreta.

Andantino con grazia.

Upland.

N^o 43.

Stotts Mar-gre-ta sit — ter i hö — gar tofts sat, Herr
 Ack! hör nu ett råd, kä-ra Sy — ste-ren min, du
 Ack! skul-le jag stu — tu Herr Hei — mer un sinni! det

Hei — mer han till kerne gil-jar —; Stotts He — delin hål — ler så trä — gett ett
 må i från or — den ej vi — ka —, så grant känner jag Herr Hei — mens
 må du dig al — drigin bil — la, han hal — ver nu re — dan blifvit kä — ro-stan

Poco Adagio.
 tal, hon ak — tar dem beg — ge allt skit-jal. — Men kän — le — ken då-ran så mången.
 sinn, han ak — tar dig vis — sen-tig svi — ka! — Men
 min, hvi skul-le han vit — ja mig il — la. — Men

Poco Adagio.

Stolts Margreta.

Allegro.

Wermland.

N^o 44.

Herr Pe—der han ri—der allt in— på sin gård, hans spor—rar som
Stolts Mar—gre—ta ka—sta—de gull—sax i skrin, det klin—ga i

sitt—ver mänd glimma, Stolts Mar—gre—ta sprin—ger i bu—re—kammarn in, Så
Len—ton gull—rin—gar, så mån—de hon sig till Herr Pe—der gå in, Så

stri—da hen—nes tä—rar män—de rin—na. Så lön—ligt bar hon sor—gen.
stri—da ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

Tofva lilla.

*Larghetto.**Wernland.*N^o 45.

Lill' Tof-va hon tjen-te på Konungens gård, Vore jag så luger som
Kon-ung-ens tal-te till småsvenner två: Vore ÷ ÷ ÷ ÷

Tofva lilla var-I Lem-ton vecker och dertill ett år. Men Tof-va var Konungens # Lilla.
+ + + + "J bedjen till Tof-va in för mig gå"! Men ÷ ÷ ÷ ÷

Variant.

Andantino con tenerezza.

N^o 46.

Och Kön-un-gen tal-te till
Och Drott-ningen stod och

Tof-va lilla så, Vo-re jag så vac-ken som Tof-va lilla är! - Gud
lyd-des up-på: Vo-re + + + + + + + + "Nu

gif-ve, min Drottningvor' dö-der i är! För Tof-va var Könun-gens fril-va.
skall jag till-re-da ett brännande bäl? För + + + + + + + +

Liten Kerstin befriar sin Broder.

N^o 47.

Andantino. *Upland.*

Li-ten Ker-stin gångar i stal-let in, Kär-te ken drar.

Den skådar hon få-lar-ne at-ta län-Man opo-lar i på-ve-tan.

Variant.

N^o 48.

Allegretto. *Nerike.*

Li-ten Ker-stin hon går sig åt stal-let in, För hin-ke-ti och
 Hon skå-dar den hvi-ta, hon skådar den grå För + + +
 Så ni-der hon sig på Konungens gård, För + + +
 Hvar haf-ven du ditt län-ga-hus? För + + +

fin-ke-li! - Där skå- dar hon de få- lar-ne/lem. För väns-ner och fränder, och
fin-ke-li! - Den rö- da/ så tög- ger hon sa- de- len på. För ÷ ÷ ÷
fin-ke-li! - Och u- te lör hen- ne sjelt? Kon- un- gen står. För ÷ ÷ ÷
fin-ke-li! - Där skall jag ty- sa/ med luck- lor och ljus. För ÷ ÷ ÷

svägrar och mågar, och herrar och furstar, och bröder och systrar, och den som lig- ger fin/ gen.
svägrar och mågar, och herrar och furstar, och bröder och systrar, och den som lig- ger fin/ gen.

5.

*Liten Kerstin svängen sin gängare omkring,
 Alla Konungens Hofmän dem lade hon i ring.*

6.

*Liten Kerstin stryker sitt blodiga svärd;
 "Och vore du ej Konung, detta vore du värd."*

7.

*Kära stolte Riddare, du stilla ditt svärd,
 Min Dotter skall du få, och henne är du värd.*

8.

*"Din Dotter passar jag så lite uppå/
 "Jag sjelt en skön Jungfru, som hon, vara må!"*

Vallevans förklädning.

*Con moto.**Nerike.*N^o 49.

Val-le-van' han
Hör du skön
Hus öf-ver

seg — tar så sent om en quätt, då Jungfrun satt i kamma-ren och
Jung — fru, hvåt jag sä-ger dig: — hus öf-ver nat-ten det
nat-ten det kan du väl lä, om du vill mig sä-ga, hvåt

ak-ta' ut sin ödt, Val-le-van, Val-le-van-, ja han seglar ar-tig.
ta-nar du mig? Val-le-van, + + + +
land du är i frå? Val-le-van, + + + +

Stige Lilles bjudning.

55.

Allegro.

mel: 1.

Vestergötländ.

N^o 50.

1. Stige Lille gångarsig åt Malemo sten, Stige Lille gångarsig åt
 2. Stige bruder Konungen och he-la hans hot Stige bruder Konungen och

Ma-le-mo sten, så bju-der han Kon-ungen med sig hem; - Så fröj- de-
 he-la hans hot, och följ-de sjelt-va Drottningen med. Så fröj- de-

-- lig. Så bju-der han Konungen med sig hem. - Så fröj- de- lig.
 -- lig. Och följ-de sjelt-va Drottningen med. Så fröj- de- lig.

Stige Lilles bjudning.

Vivace.

mel: 2.

N^o 51.

3. När som de kom-mo till Sti-ge Lil-les #gård, När som de
4. När som de kom-mo i stu--gan in, När som de

ten.

kom-mo till Sti-ge Lil-les #gård, de #gårdsgården vo-ro utaf i-- de ligt stål. Så
kom-mo i stu--gan in, så glim-ma' det guld hela stu-gan omkring. Så

fröj-de-lig. De gårdsgårdar vo-ro utaf i-- deligt stål. Så fröj-de-lig.
fröj-de-lig, Så glim-ma' det guld hela stu-gan om-kring. Så fröj-de-lig.

Herr Helmer.

57.

*Vivace.**Upland.*N^o 52.

Herr Helmer han ri-der i ro-sen-de-lund, där för-de
 Herr Helmer han ri-der i ro-sen-de-lid, där mö-ten han-
 "Herr Helmer, Herr Helmer, rid oss ej så när, vi halve dig
 Herr Helmer han slog sinu handskar i jord: När skolen J

han sin hök och sin hund. Så lemmer rider Helmer i sa-de-ten.
 Jung Pms Brö-der eju. Så ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷
 ä-ker ut tjer bat kär? Så ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷
 in-na en Rid-da-re god! Så ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

Ung Hillerström.

N^o 53.*Allegretto.**Upland.*

"Du stignu så vackert till sudel och häst, låt in-te Gullsporrarne tlin-ga; du
Och när som han kom u-ti no-sende lund, där han var varer att gån-ga, där
Ung Hillerström öbarsitt för-gylt laude svärd, det sken som so-ten rö-da; så

ri de så vackert ölver hö-gan toftstro. Låt in-te gullsa-deten rin-ga." Om sommaren.
möter han Jungfrunes Brö-der sju, de vit-le ho-nom färga. Om ÷ ÷
högg han Jungfrunes Brö-der sju, de lågo i sko-gev dö-da. Om ÷ ÷

Knut Huling.

Con moto.

Behus-Län.

N^o 54.

Knut Huling han töl tar sin lä' öl-ver bro, J bläsen i
 Knut Huling han töl tar sin lä' öl-ver äng J + + +

horn, för-gyl-lan-de ter- Vät Lem-ton Nic kor det
 Och Lem-ton Nic kor de

han han i tro. För den ut-länd-ske Hu-lin-gen.
 bäd-da hans säng. För + + +

3.

Konungen sade till Svernerna så:
 "I bode Knut Huling inlör mig gå"

4.

Knut Huling han in genom dörren steg,
 Och Kungen honom med ögonen neg

5.

Hör du, Knut Huling, hvad jag säger dig:
 Hur många stolta Jungfrur har du lör dig?

6.

"Och om jag det vet eller minnes nog
 Så är det väl sju på det sjunde tjog."

7.

Och Konungen gjorde ett kors för sig,
 Så många hade jag aldrig för mig.

8.

"Kungen behöfver ej kors för sig
 Ty Drottningen är uti råd med mig."

Herr Redewall.

Andante, poco Allegretto.

N^o 55.

Lilla Lisa och hennes Moder de suto i sin sal, de förde sins e-

mellan så underligt tal, Hå hå! nå nå. de förde sins e- mellan så underligt tal.

Svenska Folk-Visor
från forntiden,
vid
PIANOFORTE.

Harmoniskt bearbetade
af
Frans Albin.

4^{te} häftet.

Pr. 32 sk. 6^ö.

Wentzels & P. Mejer i Stockholm.

Rafnen-Rune .

*Allegretto.**Östergötland!*N^o 56.

Herr Tu—ne han var en så vi—ser man, Det ligger en så lönde—ti—ger
 Om sön—da—gen stod hon den lå—graste brud, Det ÷ ÷ ÷ ÷
 Och Rafne-Rune flög sig åt ro—sende—lund, Det ÷ ÷ ÷ ÷
 "Och hör du, Herr Tu—ne, hvad jag säger dig: Det ÷ ÷ ÷ ÷

stig— kan gil—te sin Dot—ter på fremmande land. J viden och så var—ligt.
 stig— om mån—dagen låg hon läst i bo—jer och hjul. J ÷ ÷ ÷
 stig— der möter han Herr Tu—ne i sam—ma stund. J ÷ ÷ ÷
 stig— din Dotter ligger län—gon på fremmande stig. J ÷ ÷ ÷

Den Bergtagna.

63.

Alléttuoso.

(Variant.)

Ostergötlund.

N^o 57.

Jungfru Mar—ja hon skul—te åt at—ton—sån—gen

gå;— Den ti—den gör mig lång— Så gick hon den vä—gen åt

ber— get der låg. Herren Gud vet sor—gen hon är tung.

Sorgens mägt.

(Variant.)

Östergötland.

*Larghetto.*N^o 58.

Skön Jungfrun gråten lå — rar, hon grå — ter blod; Hvem bry — ter
Och Un — gensven klap — par med sin — grarne små; Hvem

töl — vet af li — tjö — ne — träd? — Hon grå — ter sin kä — ra — ste af
Statt upp skö — na jung — fru, drag

svan — tan jord. J fröjden e — den al — la da — gar.
lå — sen i — frå! J

Pröfningen.

65.

Andantino.

(Variant.)

Wernland.

N^o 59.

Jung-frun hon gångar sig till sjö a strand,
 Rätt som hon tvät ta' som all ra bäst,
 Skö na ste Jung fru, tro tot var du mig?

Pa-gert är är-ti-gen tel va- hon tvät tar den tin-ne båd'
 så kom där en Rid-da-re
 det rö-da-ste gut-let det

hitt och gramut. Men tin-den gör w-te på lu-ger ö.
 ri dan des.
 vill jag gifva dig.

Konungabarnen.

(Variant.)

Östergötland.

Andante.

№ 60.

Jag gick mig ut en midsom-mars dag, då
Det var den te-da trollkä-rin-gen, hon

gräsen och ör-ter-na gro. — Det var två äd-la
stod och tyd-de der-på: "Er vän-skap jag ät-

Kon-ung-a-barns, de let-vad' kvar-an-dra sin tro.
skit-ja vill, den stund jag let-va må!"

Magdalena.

67

Andante con affetto.

Nº 61.

Mag-da-le-na går åt

The first system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. It contains a melodic line with eighth and quarter notes. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, providing harmonic accompaniment with chords and moving bass lines.

käl-le-flod, so-ten skiner öf-fer E-nen- Och Herren Je-sus för

The second system continues the melody and accompaniment. The upper staff features a melodic line with various note values and rests. The lower staff provides harmonic support with chords and a steady bass line.

hen-ne stod, allt un-der tin-den grö-na.

The third system concludes the piece. The upper staff ends with a double bar line. The lower staff continues with harmonic accompaniment, also ending with a double bar line.

Underbar Syn.

N^o 62.*Andantino poco lento.**Norrlands.*

Nu hat-ter jag sett, det jag al-drig förr såg, att
 "Jag är in-gen man, last e-der tyckes så, jag

grå-ste-ner/ fly-ter, och mannen sit-ter på.
 är en Guds En-gel un-der him-me-len blå."

Choralmässigt.

Gud fin-nes väl un-der ti-der.

Konung Gustaf 1 och Dahlkarlarne.

69.

Andante.

Dalarna:

N^o 63.

The musical score is written for voice and piano. It consists of four systems of music. Each system has a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a bass clef staff. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The lyrics are in Swedish and describe King Gustaf I and the Dalarna people.

Kung Gö—staf ri—der till Da—lar—ne, han tin—gar med
Dahl—kar—lar sin —, men Chri—stiern lig—ger för Sö—der—
—maln, han ä—ter stu—lin' svin —; Chri—stiern
sit—ter i Stock—holm. Han #dricker bädd mjölk och vin.

Konung Eric och Spåqvinnan.

Largo.

Upland.

N: 64.

Och Ko- nungen tal- te till hol- männen två, Och den
Och hol- männen in för Spå- qvinnan stå: Och ÷

un- ga - I mor- gon sko- len J för spå- qvinnan gå.
÷ ÷ - "I mor- gon skall ni upp för Ko- nungen gå." J

be- den al- la väl för un- ga Konung E- ric.

Gothlands Wisan.

Largo.

Nº 65.

Wi kla-ghe thet at-te, för hen-rar och väl-de, och
Hvad Sve-ri-ge är skeett med svek och stor falskhet, som

för ut-landske stä-der, Swen-ska män, J
Dä ————— ner lä-ra medh.

ack-te thet än, när J hö-ren thet quä-ithas.

Hönsgummans Wisa.

Andante.

N: 66.

Ha—nar å hö—nor å kycklingar små, spring gläddu—ga/
 Fy—ra tjog år, å så nit—ton der—till, ä minn äl—der i
 Fäm sto—ra herrskap, på herr—gålen vår, att ef—ter hvar—

nu: gwäd mina pul—lor å tup—par, hå, hå; sjung kukuti—ku. Lät
 dag. Fölke må tro mägså mycke di vill, men al—drig vet jag, min
 —ann, mins jagså väl, som de va—rit i går, och der—lö—re kan min

*si, kvaeren hoppas i kring sina koppar å näb-be-na dop-par. Jag
 hog varit bättre för-nög-der å lät-ter, båd da-gar å nät-ter, än
 ål-driga tun-ga om herr-skapet sjunga, båd gam-ta å un-ga: den*

*or-kan il-ta gå, sitter gammal å grå/ men/ gåder än-då/
 han ha va-ri nu på sex år eller sju, för när Herre et-ter Erv/
 som ha va-ri mä må ju ve-ta hur-tä å, var man sä-ker på dä.*

Sven i Rosengård.

*Andante grave.**Wernland.*N^o 67.

Hvar har du varit så länge, du Sven i Rosen-gård? - "Jag har varit i
 Hvarför är din kläder så blo-dig, du Sven i Rosen-gård? - "Hvi-ta lo-tan
 Hvarför är din skjorta så blo-dig, du Sven i Rosen-gård? - "Jag har mördat!

stat-let, kära moder vår! *f* J vär-ten mig sent; men jag kommer al-drig.
 spjerrte mig, kära ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷
 Brodermin, kära ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

Den lillas Testamente.

75.

Lento.

Östergötland.

N^o 68.

Hvar har du varit så län - ge, Dot - ter, li - ten

The first system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 6/8 time signature. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature. The melody in the treble staff begins with a quarter note G4, followed by quarter notes A4, B4, C5, D5, and E5. The bass staff provides a harmonic accompaniment with chords and moving lines.

kind? - "Jag har varit hos min Am - ma, här i Styfmo - der

The second system of music continues the melody and accompaniment. The treble staff features a half note G4 with a fermata, followed by quarter notes A4, B4, C5, and D5. The bass staff continues with its accompaniment.

min! - För oj, oj! - outt hat - ver jag - jag. -

The third system of music concludes the piece. The treble staff features a half note G4 with a fermata, followed by quarter notes A4, B4, C5, and D5. The bass staff concludes with its accompaniment. The piece ends with a double bar line.

De två Systrarne.

Upland och Östergötland.

*Andante.*N^o 69.

Det bod-de en Koning allt
Den yng-sta var Lu-ger, hon

u-ti En-ge-land, hörde jag en li-ten Fogel sjun-ga- och två un-ga döt-trar och
blänkte som en sol; den äldsta var svart som löds

mör ha-de han. För nu så står sko-gen i blom-ma. blom-ma.
he-ti-ga jord.

N^o 70.

Andantino. Variant 1. Uplund. 77.

Och Sy-ster tulle till Sy-ster sin: - Nu är Sommarens kom-men-Kom,
sko-la vi gå till tvät-te-sten? Allt me-dan du re-der och spin-ner.

N^o 71.

Con moto. Variant 2.

Det bod-de en Konung så långt uppå ö,- Ty Dan-ne-mark lig-ger så
vi - da. Han ha-de två Döttrar och begge voro mär.- De rodde uti sjön med de å-ror.

78.

Dufvans sång på Liljeqvist.

Jemtland.

Traghetto.

N^o 72.

Det sit-ter en duf-va på Liljo-ne-qvist,- I midsommars ti-der. Hon

sjun-gen så lä-gert om Je-su Christ! I him-me-len är en stor glä-dje.

Poco Lento.

N^o 73.

Variant.

Det sit-ter en duf-va på grönan lilje-qvist,- I vä-dens icke mer- Hon

sjun-gen så lä-gert om Herren Je-su Christ. I himmelriket är en stor glä-dje.

Liten Kerstins Bröllop och Begräfnin^g.

79.

Upland.

Moderato.

N: 74.

Och Stallbroder tal le till Stallbroder
De led de den Bru den i Kyr ken

sin, Så gla de tig - Lär jag li - ten Ker - stin, skön
in; Så gla de tig - Hennes ta - rar de till - ra så!

Sy - ster din? Så sal - ter min Ohug till hen - ne.
tidt ned på kind. Så

Herr Ulfver och Fru Sölfverlind.

*Allegretto.**Upland.*N^o 75.

Herr Ulf-ver han var en Rid-da-re-man. Han

The first system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a 3/8 time signature. The lower staff is in bass clef. The music is in a key with one flat (B-flat). The melody in the upper staff begins with a quarter note G4, followed by eighth notes A4, B4, and C5. The lyrics 'Herr Ulf-ver han var en Rid-da-re-man. Han' are written below the staff. The system ends with a double bar line and repeat dots.

lä-ste en mö i främmande land, - Så kännom vi Ulf- Han

The second system of music continues the melody from the first system. It consists of two staves in treble and bass clefs. The lyrics 'lä-ste en mö i främmande land, - Så kännom vi Ulf- Han' are written below the staff. The system ends with a double bar line and repeat dots.

lä-ste en mö i främmande land. Så kännom vi Ulf.

The third system of music concludes the piece. It consists of two staves in treble and bass clefs. The lyrics 'lä-ste en mö i främmande land. Så kännom vi Ulf.' are written below the staff. The system ends with a double bar line and repeat dots.